

גם ואדוץ היא

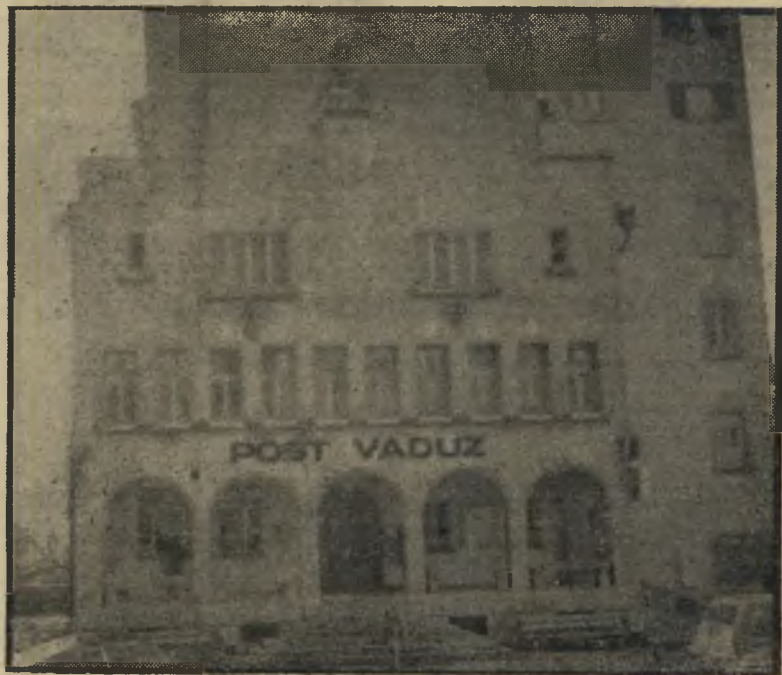

יגאל לביב מדווח מבירת ליכטנשטיין

לאחרונים של הנסיכות, היתה ההכנסה לנפש בשנת 1966 כ־10 אלפים פרנקים שווייצריים. קרוב ל-22% מכלל ההכנסה הלאומית באה ממסים על החברות הרשומות בנסיכות, ועוד חלק נכבד מההכנסה בא מהתשלומים לעורכי־הדין ורואי־החשבון המקומיים, המטפלים בחברות. שכן החוק המקומי מחייב כי כל חברה ואדוויז תירשם באמצעות עורך־דין מקומי, ותכורך על־ידי רואי־החשבון מקומי. אין דבר פשוט יותר מרישום חברה בוואדוץ. מתקשרים עם עורך־דין מקומי באמצעות עורך־דין מכל ארץ, או נוסף עים לוואדוץ ונכנסים לכל אחד ממאות משרדי עורכי־הדין כאן. מוסרים לעורך־

ל מרות שנסיכות ליכטנשטיין מונה רק 21,350 תושבים, ושיטחה הוא 160 קמ"ר, היא ידועה בישראל יותר ממדינות ענק כבראזיל או קנדה. הסיבה: נסיכות זו, השוכנת ליד מוצא נהר הריין, מהווה את קרנות־המיזבח של הכספים השחורים ברעולם בכלל ובישראל בפרט. בעיקבות הפיתגם הידוע של סמואל ג'ונסון, "הר פטריוטיות היא מיפלטו האחרון של כל נבל", ניתן לומר כי בירת ליכטנשטיין, ואדוץ, היא מיפלטו האחרון של כל נבל. למרות קטנה, תפסה נסיכות זו, יחד עם שוודיה ושווייץ, את המקום הראשון בעורלם בהכנסה לנפש — לפחות עד לעליית נסיכויות־הנפט הערביות. בהתאם לנתונים

הנסיך הקטן
נסיך ליכטנשטיין, פראנץ־יוזף השני, עם אשתו הנסיכה ג'ורגינה וילציאק, וחמשת ילדיהם: ג'והאדאם, פיליפ, ניקולאס, פראנץ והנסיכה נורה. בתמונה למטה נראית טירתו של הנסיך, השולטת על ואדוץ ממרומי ההר עליו היא בנויה. הנסיך הוא שליט בילעדי בנסיכות, בעיקר ביגלל שליטתו

הצבי ישראל
מתחרה של דואר ישראל: בית־הדואר המרכזי (והיחיד) בוואדוץ, בירת נסיכות ליכטנשטיין. בוליה דואר הם ענף־הכלכלה השני בחשיבותו במדינת־ננס זאת. הענף הראשון הוא, כמובן, רישומי חברות. הדואר הוא המכשיר המרכזי למסירת הוראות לעורכי־הדין של החברות הוואדוציות, מבעלי החברות המעדיפים לשמור על אלמוניות, ביניהם ספרדים ישראלים.

הדין 1500 פרנקים שווייצריים, והוא רושם חברה בשם כלשהו. אחת לשנה יש ל־שלם לעורך־הדין הוואדוצי אגרה של כ־1000 פרנקים שווייצריים. תמורת מחיר פשוט זה יכול כל אחד להצית בעל חברה ואדוצית.

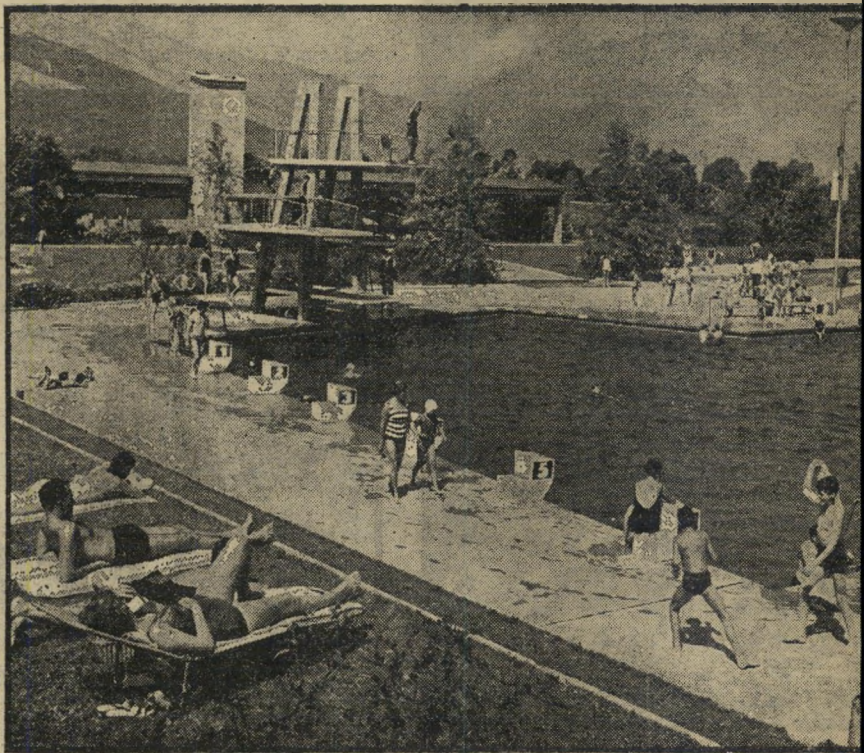
נוסף לדמי הרישום יש גם להשליש הון מנייה, וגודלו נע בהתאם לסוג החברה. ניתן לרשום בוואדוץ שלושה סוגים של חברות. הסוג הראשון הוא האסטרליש־מאנט, ועל בעליו להוכיח כי ברשותו הון של לפחות 20 אלף פרנק. הסוג השני הוא חברה פרטית בעירבון מוגבל, והונה צריך להיות 25 אלף פרנק. הסוג השלישי הוא חברה ציבורית בע"מ, והונה המינימלי צריך להיות 50 אלף פרנק.

ניתן גם לרשום חברה שהיא בנק, אבל כאן דרוש הון של 2 מיליון פרנק.

הסוג היחיד המבטיח את חשאיות בעל־החברה הוא האסטרלישמאנט. על בעל־החברה למלא טופס אצל עורך־הדין בוואדוץ, ובו שם החברה, מטרתה, הונה, דרך ניהולה (היינו, מי המנהלים), שמות עורכי־דין החברה ורואי־החשבון שלה, והוראות למיקרה פירוק של החברה.

אחרי מילוי הטופס, מוסר עורך־הדין ל־בעל החברה טופס המעיד כי הוא משמש כנאמן בשמו, ומחזיק במניות מטעמו, ו־מרגע זה והלאה יוסיע בכל מקום, כולל במישרדי רשמי־החברות בוואדוץ, שמו של עורך־הדין כבעל היחיד של החברה. לפי החוק המקומי אסור לעורך־הדין לגלות ל־איש, כולל לשלטונות מס־ההכנסה או ל־מיטרה, את שם הבעל האמיתי של החברה. גם במקרה של פירוק החברה לא מתגלה הבעל האמיתי של החברה הוואדוצית.

אם החברה פועלת בוואדוץ, עליה לשלם מסים מס־ההכנסה על ארווחים הוא בשיי

עמק שאן
זוהי בריכת השחייה היחידה במדינת ליכטנשטיין, הנמצאת ליד העיירה שאן. השנייה במדינה זו אחרי ואדוץ. שאן היא אחת מ־12 האחוזות המאגדות את ליכטנשטיין לממלכה אחת, בראשות הנסיך פראנץ־יוזף השני.